

καὶ ἔδωκε πληρεξουσιότητα εἰς τὸν συμπατριώτην του νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἱατροῦ Ἀντωνίου, — ὑπὸ ἓνα ἕμως ὄρον: ὁ ἱατρὸς ὕποκειτο νὰ δηλώσῃ, κατ' ἀρχὴν, ὅτι εἶχεν ἀναλάβει νὰ μαρτυρήσῃ αὐτὸς, ἐκ μέρους τοῦ ἱατροῦ, ὅτι ὁ ἱατρὸς Ἀντωνίου δὲν εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ προσβάλῃ οἰονδηπότε. Τούτων συμφωνηθέντων, ὁ πληρεξούσιος ἱατρὸς ἔλαβεν ἐν ἀλεξήλιον καὶ ἀνεχώρησεν εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ ἱατροῦ Ἀντωνίου.

* (Ἐπειτὰ συνέχεται)

ΔΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

Συνέχεια τῆς σελ. 212.

Πρὸ δεκαετίας αἱ ἐντυπώσεις ἀπεστέλλοντο διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἀλλ' ὁ γαλλογερμανικὸς πόλεμος μετέβαλε τὸν τρόπον τοῦτον, ἐπενεγκὼν εἰς τὸν ἀγγλικὸν τύπον ἀληθῆ ἐπανάστασιν· καὶ αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ τηλεγραφημάτων διὰ τῶν τηλεγραφικῶν πρακτορείων κατέπαυσε, καὶ ἐγένετο χροῆσις εἰδικοῦ σώματος.

Ἡ πρωτοβουλία τῆς μεταβολῆς ταύτης ἀνήκει εἰς τὸν ἐκδότην τῶν «Ἡμερησίων Νέων» I. P. Ροβινσὼν, ἡ μᾶλλον εἰς τὸν διάσημον ἀνταποκριτὴν αὐτοῦ Ἀρχιεβάλδον Φόρβες, τὸν θαυμάσιον ἀφηγητὴν (reporter), ἡ μᾶλλον, ὀρθότερον εἰπεῖν, τὸν μέγαν στρατιωτικὸν συγγραφέα. Ὁ κ. Φόρβες, πλὴν τῶν σπανίων καὶ πολυτίμων προτερημάτων, ὑφ' ὧν περιβάλλεται, τὰ ὁποῖα καθιστῶσιν αὐτὸν νέον Ξενοφῶντα, πλὴν τῶν ἀκριβῶν γνώσεων καὶ ποικίλων, τοῦ δξυτάτου στρατηγικοῦ πνεύματος, τῆς ἀπαραιμίλλου ἐπιτηδεύτητος εἰς τὸ νὰ παρευρίσκειται εἰς πάσας τὰς ἀξίας λόγου σκηνάς, πλὴν τοῦ γραφικωτάτου αὐτοῦ ὕφους καὶ ζωηροῦ, ἔχει καὶ φυσικὴν ῥώμην, εὐεξίαν σωματικὴν, σπουδὴν ἐλευθεροῦν πάντα δὲ ταῦτα καθιστῶσιν αὐτὸν ὄντως ἄνδρα ὑπεράνθρωπον καὶ οἰανεὶ μυθώδη. Δὲν εἶνε δὲ τοῦ τυχεροῦ ἔργου ἡ στρατιωτικὴ ἀνταπόκρισις· εὐκολώτερον μάλιστα νὰ ἄρῃ τις μεγάλην νίκην ἢ νὰ κατανοήσῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὅλας τὰς μεγάλας γραμμὰς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ τὰ συμβάντα, ν' ἀθροίσῃ αὐτὰ καὶ κατατάξῃ ἐν ἀφηγήσει ἀκριβεῖ καὶ δραματικῇ.

Ὁ κ. Φόρβες εἰς τὸ εἶδος τοῦτο εἶνε μοναδικός. Πρὸ πάντων δὲ γινώσκει ὡς ἄριστα ν' ἀνευρίσκει ἐπ' ἀκριβῶς τὴν θέσιν, ἀφ' ἧς νὰ κατοπτρεύῃ ἢ λαμβάνῃ πληροφορίας· δύναται νὰ μένῃ 48 ὥρας ἐφιππος ἄνευ ἀναπαύσεως, νὰ βλέπῃ — ἅ πάντα, νὰ διέρχεται ἀβλαβῆς τὰς φρικωδεστέρας σκηνὰς τῆς σφαγῆς, καὶ ἔπειτα νὰ γράφῃ ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου τὸν ἄριστον τριστήλον, ἀληθῆς ἀριστοτέλειμα, ν' ἀναχωρῇ δραματικῶς ἐλαύνων, νὰ θανατώνῃ 10 Ἴππους ἐκ τοῦ δρόμου ὅταν ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐπιτολῆς του. Οὐχὶ δὲ ἄπαξ, ἀλλὰ εἰκοσάκις ἐξετέλεσε τοιαύτας κοπιώδεις ἐργασίας. Ἐπῆρξε μάρ-

τυς αὐτόπτης ὄλων τῶν μεγάλων συμβάντων τῆς τελευταίας δεκαετίας ἀπὸ τῆς συνεντεύξεως τοῦ Ναπολέοντος Γ' αἰχμαλώτου μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας μέχρι τῆς συνθηκολογήσεως τοῦ Μέρς, ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῶν στρατευμάτων τῶν Βερσαλλίων ἐν Παρισίοις μέχρι τῆς καταστροφῆς τῶν Ἀγγλων ἐν Ἀφγανιστάν. Τὰ σχέδια δὲ, τὰ ὁποῖα οὗτος ἐχάραξε πρότερον εἰς τὴν ἐστρατείαν κατὰ τῶν Ἀσαντὶ καὶ Ζουλοῦ, ἦσαν τόσῳ πλήρη, ὥστε οἱ στρατηγοὶ ἀπεδέχθησαν αὐτὰ μὴ δυνάμενοι ἄλλως νὰ πράξωσι. Οὗτος ἀνήγγειλε τῷ Τσάρῳ 6 ὥρας πρὸ τῆς ἀφίξεως πάντων τῶν ταχυδρόμων τὴν νίκην τῆς Σίπκας. Συνέβη αὐτῷ νὰ διανύσῃ ἀπὸ ῥυτῆρος ἐπ' Ἴππου 100 μίλια καὶ 600 διὰ τοῦ ἀτμοῦ, μόνον καὶ μόνον ὅπως φέρῃ εἰς Fleet street εἰδήσιν σπουδαίαν, καὶ ἀπέβη πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ περὶ τῆς πρώτης προσβολῆς τῆς Πλεύνης προῦρισται νὰ κατασταθῇ κλασσικὸν ἔργον. Ἐπεμψεν αὐτὴν ἐκ Σιστοβίου, ὅπου εἰσῆλθεν φέρων ἐπὶ κεφαλῆς τὸ ἐφιππίον τοῦ τρίτου αὐτοῦ Ἴππου, τοῦ ῥαγέντος καθ' ὁδόν.

Τῷ 1870 ὁ Φόρβες ἀρχὴν ἐποιεῖτο τοῦ σταδίου του. Τότε ὑπέβαλε τὴν εὐφυῆ γνώμην, τὴν ὁποίαν ὁ I. R. Robinson ἠσπάσθη, τοῦ νὰ διαβιβάσῃ τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ ἐπιστολάς διολκλήρους διὰ τοῦ ὑποβρυχίου καλωδίου, ἀντὶ νὰ πέμπῃ διὰ συντόμων τηλεγραφημάτων περίληψιν τῶν γεγονότων. Τοῦτο σήμερον φάνεται ἀπλούστατον, ἀλλὰ τότε οὐδεὶς εἶχεν ἐπινοήσει τοιοῦτον τι, καὶ τὰ «Ἡμερησία Νέα» δι' ἐνὸς ἄλλματος ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν λοιπῶν ἀντιπάλων ἐφημερίδων.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος διήγειρεν εἰς ὕψιστον βαθμὸν τὸ διχρόνον καὶ τὴν περιέργειαν τῶν Ἀγγλων, ἀνεγίνωσκον τὰς ἀνταποκρίσεις τοῦ Φόρβες· οὐδ' ἄπαξ δὲ ὑπελείφθη εἰς τὸ νὰ πέμπῃ πρῶτος τὴν ἀνταπόκρισιν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου τὰ «Ἡμερησία Νέα» ἀπέτισαν μέγα ποσὸν τηλεγραφικῶν τελῶν, ἀλλὰ ἐκέρδισαν θέσιν μοναδικήν. Τὸ κοινὸν εἶχε συνειθίσει ν' ἀναγινώσκῃ ἀνὰ πᾶσαν πρωτὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα τρεῖς ἢ τέσσαρας στήλας τηλεγραφικῶν ἐπιστολῶν, γεγραμμένων τὸ ἐσπέρας τῆς προηγούμενης ἡμέρας. Πᾶν ὅτι ἐφερξέ χρονολογίαν παλαιότεραν, ἔστω καὶ κατὰ 24 ὥρας, ἔθεωρεῖτο παλαιὰ ἱστορία. Τοῦτο δ' ἐξηνάγκασε ὅλα τὰ ὄργανα τῆς δημοσιότητος νὰ σπεύσωσι ν' ἀναπληρώσωσι τὴν ἔλλειψιν τῆς καθυστερήσεως, ἂν δὲν ἤθελον νὰ θεωρηθῶσι μουσεῖα ἀρχαιοτήτων.

Τότε ἡ διεύθυνσις τῶν «Καιρῶν» ἔδρυσεν ἐν Παρισίοις κεντρικὸν γραφεῖον εὐρωπαϊκῶν εἰδήσεων, καὶ διὰ συμβολαίου παρέλαβε τὴν χρῆσιν ἐπὶ 6 ὥρας ἐκάστης νυκτὸς εἰδικοῦ σώματος μεταξὺ τοῦ γραφείου τούτου καὶ τῶν ἐν Λονδίῳ γραφείων. Δι' ἐφημερίδα ὡς οἱ «Καιροὶ» πωλου-

του ἀγγλικού τύπου ἐὰν ἐξετίθετο εἰς δημοσίαν πώλησιν, ἢ ἀπάντησις δὲν εἶνε εὐκολος, διότι παρὰ τὰ κέρδη τὰ μεγάλα, ἄτινα ἀποκομίζουσι αὐτοῖς αἱ σπουδαῖαι ἐργασίαι, ὑπάρχει καὶ ἡ πολιτικὴ ἐπίδρασις, ἣτις ἀσφαλίζει αὐταῖς τὸ μονοπώλιον· ὥστε ἡ εἰς χρήματα ἐκτίμησις διαφεύγει πάντα ὑπολογισμὸν κατὰ προσέγγισιν.

Εἶνε μέγα κακὸν ὄντως ἡ συγκέντρωσις εἰς ὀλίγων χεῖρας τῆς δυνάμεως τῆς διευθυνούσης τὴν δημοσίαν γνώμην· ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ κακὸν τοῦτο ἔχει εἰς τὰ δημόσια ἦθη, εἰς τὰς συνηθείας αὐτὰς τοῦ τύπου τοῦ βρετανικοῦ ἀντιπρόδρους δυνάμεις τόσον πολυαριθμούς καὶ ἀσφαλεῖς, ὥστε οὐδεὶς κίνδυνος. Ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας ζητοῦσι νὰ μάθωσι εἰδήσεις καὶ ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν γεγονότων· εἰ; τὰς κρίσεις δὲν δίδουσι προσοχὴν. Ἀλλὰ τὰς ἐκθέσεις καὶ πληροφορίας ζητοῦσιν ἀκριβεῖς, πλήρεις καὶ ἀμερολήπτους. Ἄμα ὡς μεγάλη τις ἐφημερίς φανῆ κακῆς πίστεως, ἢ μεροληπτικῆ, παύει ἀθροεὶ ὑπηρετοῦσα τὰς ἀνάγκας τῶν πελατῶν της, διότι ἐκ τῶν μεγάλων οὐτα εἰσέρχεται εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. Ἐκ τούτου δὲ κατ' ἀνάγκην αὐστηρῶς περιορίζονται εἰς τὴν ἀναγραφὴν συμβάντων, περιγραφομένων ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβέστερον. Πρακτικὰ τῶν κοινοβουλίων, ἀνακρίσεις, πρακτικὰ δικῶν, συλλαλητηρίων λόγοι, πιστῶς καταγράφονται διὰ τῶν στενογράφων εἰς τὰς ἐφημερίδας ἄνευ συντομεύσεων, ἄνευ σκέψεων καὶ σχολίων.

Ὁ Ἄγγλος ἀναγνώστης ἤθελεν ἀηδῶς ἀπορρίψει ἐφημερίδα, ἣτις ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι μεταδίδει αὐτῷ τὴν φυσιογνωμίαν μιᾶς συνεδριάσεως, ἤθελε μεταδώσει τὰς κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἦττον δικαίας ἐντυπώσεις ἐνὸς μαθητευομένου. Δημοσίαν δικαιοσύνην καὶ ἴσην πρὸς πάντας, πλήρη δημοσίευσιν ἐγγράφων, πρακτικὰ δικῆς πάντα οἰαδῆποτε φύσεως, ἰδοὺ ὅτι ζητεῖ ἐν ἐφημερίδι πρῶνιῃ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπὲρ ταῦτα νὰ μὴ εὕρηται ἔχνος μεροληψίας τοῦ συντάκτου. Ἠγόρασεν ἀντὶ 10 λεπτῶν ἐν κάτοπτρον· δὲν ἔχει ποσῶς ἀνάγκην νὰ μάθῃ τὰς γνώμας καὶ τὸ ὄνομα ἐκείνων, οἵτινες ἡσχολήθησαν ὅλην τὴν νύκτα νὰ τὸ λειάνωσι, διότι τοῦτο μόνον εἶνε τὸ ἐπάγγελμά των.

ΧΟΡΟΣ ΕΝ ΣΑΛΠΕΤΡΙΕΡῃ

Ὅτι εἶνε διὰ τοὺς ἄνδρας ἢ Βισέτρη, εἶνε διὰ τὰς γυναῖκας ἢ Σαλπετριέρη ἐν Παρισίοις, εἶδος πολίχνης ὑπὸ πεντακισχιλίων ψυχῶν οἰκουμένης, καὶ χρησιμεύουσας ὡς ἄσυλον εἰς τὰς ἀναπήρους, τὰς ὑπὸ τοῦ γήρους καταπεπονημένας, τὰς ἠλιθίας, τὰς παράφρονες, τὰς ὑστερικές. Διὰ ταύτας τελεῖται κατ' ἔτος κατὰ τὰ μέσα τῆς τεσσαρακοστῆς ἐορτῆς παράδοξος, ἐφέτος δ' ἐδόθη χορὸς μετρημισμένων τε καὶ μὴ, εἰς ὃν εὐάριθμοι μόνον προσεκληθῆσαν.

Τῶν ἐνδυμασιῶν ἡ ἐκλογή εἶχεν ἀφεθῆ εἰς τὰς ἀσθενεῖς, ὅσαι δὲ ἠθέλησαν, κατεσκευάσαν αἱ ἴδια τὴν ἐνδυμασίαν των. Ἡ διευθύνσις ἐχορήγησεν εἰς αὐτὰς τὰ ὑφάσματα, τὰς ταινίας, τὰ σεριήτια καὶ τ' ἀναγκαῖα ἄνθη. Πρίεργος παντοδυναμία τοῦ καλλωπισμοῦ! Ἡ περὶ τῆς ἐορτῆς μέριμνα αὕτη τόσον ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν πτωχῶν ἐκείνων ἐγκεφάλων, ὥστ' ἐπὶ ἓνα μῆνα προεφύλαξε τὰς δυστυχεῖς ἐκείνας ὑτάρξεις τοῦ ταράττοντος αὐτὰς πάθους· αἱ τρομεραὶ τῶν ὑστερικῶν καὶ τῶν ἐπιληπτικῶν περίοδοι κατέπαυσαν, αἱ παράφρονες καθισύχασαν· ἡ ἐλπιζομένη τέρψις ἀπέδιώξε τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

Ἡ γαλήνη αὕτη τοῦ πνεύματος παρετάθη καθ' ὅλην τοῦ χοροῦ τὴν ἐσπέραν. Οὐδεὶς θὰ ὑπέθετεν οἶαι ἦσαν αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, εἰ μὴ ἐκ προτέρων ἐγίνωσκε τοῦτο. Αἱ τριακόσαι χορευτρίαι, αἵτινες συνωστίζοντο ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, μεταποιηθέντι εἰς αἴθουσαν χοροῦ, ἦσαν νεάνιδες τὸ πλεῖστον, τινὲς δ' αὐτῶν ὠραιόταται. Ἡ ἐνδυμασία αὐτῶν δὲν ἦτο πολυτελής, ἀλλ' ἦτο κομψὴ καὶ χαριεστάτη, ἄρα δ' ἐπεκράτει μεταξὺ αὐτῶν ζωηρότης. Ἄμα ὡς ἤρχετο παίζουσα ἡ ὀρχήστρα, ἄφ' ἧς φρονίμως ποιούντες ἀφῆραν τὰ χαλκὰ ὄργανα, οὐδεμία ἔμμενε ἐν τῇ θέσει της. Μετὰ δὲ τὸ τέλος ἐκάστου χοροῦ περιεπάτων ἐπιδεικνύμεναι τὴν ἐνδυμασίαν των καὶ ἐναδρυνόμεναι ἐπ' αὐτῇ, κάμνουσαι χαριέσσας ὑποκλίσεις πρὸς τὸν διευθυντὴν κύριον Λεβὰ, καὶ τοὺς ἰατροὺς Λεγρὰνδ Δουσῶλτ καὶ Βιζζέν, εὐθύμως πρὸς ἀλλήλας συνδιαλεγόμεναι, καὶ τὰ ριπίδια αὐτῶν κινουσαι· ἡ χαρὰ, ἐξ ἧς ἀπέστραπτε τὸ πρόσωπον καὶ ἐσπινηροβόλου οἱ ὀφθαλμοί των, καθίστα αὐτὰς θελκτικὰς. Μία ἐξ αὐτῶν ἔσχε τὴν ὑπομονὴν νὰ γράψῃ προρρήσεις ἐπὶ διακοσίων ἢ τριακοσίων μικρῶν τεμαχίων χάρτου, καὶ νὰ πληρώσῃ δι' αὐτῶν μικρὸν μετᾶξινον σάκκον· μετέβαινε δ' ἀπὸ ἐδωλίου εἰς ἐδῶλιον, ὡς χειρομάντις, παρουσιάζουσα πρὸς πάντας τὸν μετᾶξινον σάκκον. Μεταλείμων τις κύριος ἐξήγαγε χαρτίον, ἐφ' οὗ ἦτο ἐπιγεγραμμένος: «Θά ἔχῃς πολλὰς θλίψεις, ἢ μελαγχολικὴ του δὲ μορφή ἐφαίνεται δικαιολογούσα τὴν προφητείαν. Ἐτερος ἀνείλκυσε τὴν ἀδιάκριτον ταύτην ἐξομολόγησιν: Εἴσθε νοστιμώτατος ξανθὸς καὶ ἐπιθυμεῖτε νὰ μᾶς φιλήσητε».

Ὅποια θλίψις καὶ δυστυχία ὑπελάνθανεν ὑπὸ τὴν ἐφήμερον ταύτην τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς ὑγείας ἐπίφασιν. Ὁ ἰατρὸς Λεγρὰνδ Δουσῶλτ ἀφηγεῖτο πρὸς τοὺς παρακαθημένους τὴν ἱστορίαν τῶν χορευτριῶν καθ' ὅσον παρήρχοντο πρὸ αὐτῶν.— «Ἰδέτε, εἶπε, τὴν εὐσυχρον καὶ ὠραίαν ἐκείνην Ἀλσατιανὴν· πάντες θ' ἀνομολογήσητε ὅτι εἶνε ἡσυχος νεάνις, καὶ ὅμως καταλαμβάνεται ὑπὸ τρομερῶν ὑστερισμοῦ περιόδων.— Ἡ Ἰσπανίς αὕτη, ἡ ἀγαθὴν καὶ γλυκεῖαν ἔχουσα τὴν μορφήν καὶ μελαγχολικὸν τὸ βλέμμα ἔχει, τὴν μα-